

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KRAJOWY STANDARD KOMPETENCJI ZAWODOWYCH

DLA ZAWODU

323006 Instruktor hipoterapii

ZADANIE 2.6.3. 300 ostatecznych wersji opisów standardów kompetencji
zawodowych w formie zredagowanych broszur

Spis treści

1. Dane identyfikacyjne zawodu	3
1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach	3
1.2. Notka metodologiczna i autorzy.....	3
2. Opis zawodu	4
2.1.	
Synteza zawodu	4
2.2.Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu	4
2.3.	
Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)	4
2.4.	
Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu	4
2.5.	
Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie.....	5
2.6.	
Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzania/walidacji kompetencji.....	5
2.7.	
Zadania zawodowe.....	5
2.8.	
Wykaz kompetencji zawodowych.....	5
2.9.	
Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK.....	5
3. Opis kompetencji zawodowych	6
3.1. Planowanie zajęć hipoterapeutycznych i ich ewaluacja Kz1.....	6

3.2. Organizowanie i prowadzenie zajęć hipoterapeutycznych Kz2.....	7
3.3. Użytkowanie konia w hipoterapii Kz3	8
3.4. Kompetencje społeczne KzS	8
4. Profil kompetencji kluczowych (ocena ważności kompetencji kluczowych dla wykonywania zawodu)	9
5. Słownik	10

1. Dane identyfikacyjne zawodu

1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach:

323006 Instruktor hipoterapii

Według Klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy (KZiS 2010)¹:

– **Grupa wielka 3 -Technicy i inny średni personel**

W Międzynarodowej Klasyfikacji Standardów Edukacyjnych ISCED 2011 - poziom 4.

– **Grupa elementarna: 3230 - Praktykujący niekonwencjonalne lub komplementarne metody terapii**

W Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów ISCO-08 odpowiada grupie 3230 Traditional and complementary medicine associate professional².

Według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007)³:

– **Sekcja Q - Opieka zdrowotna i pomoc społeczna, Dział 86 - Opieka zdrowotna, Grupa 86.9 - Pozostała działalność w zakresie opieki zdrowotnej, gdzie indziej niesklasyfikowana.**

Uzupełnienie: prowadzenie działań terapeutycznych z udziałem konia.

1.2. Notka metodologiczna i autorzy

– Opis standardu kompetencji zawodowych wykonano na podstawie: analizy źródeł (akty prawne, klasyfikacje krajowe, międzynarodowe) oraz głównie wyników badań analitycznych na 15 stanowiskach pracy w 13 przedsiębiorstwach (średnie - 5, małe - 2, mikro - 6, w tym usługowe - 9, inne - 4), przeprowadzonych w dniach w marcu i kwietniu 2013 r.

– Zespół Ekspertki:

- Magdalena Łuczyńska - Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie,
- Adriana Pawelec - Ośrodek Jeździecki w Olsztynie,
- Anna Narloch - Ośrodek Hipoterapii „Huculek” w Szczerbięcinie ,
- Mirosława Lewandowska - Zespół Szkół nr 41 w Warszawie.

– Ewaluatorzy:

- Jeziorska Iwona - Instytut Psychiatrii i Neurologii w Warszawie,
- Dominika Ustjan - Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie.

– Recenzenci:

- Barbara Gąsiorowska - Fundacja Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym Hipoterapia w Warszawie,
- Alicja Paszkiewicz -Akademia Wychowania Fizycznego w Warszawie.

– Komisja Branżowa (zatwierdzająca):

¹ Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. Nr 82 z 17 maja 2010r., poz. 537 z późn. zm.).

² Uwaga: powyższa informacja z odniesieniem do ISCO jest ważna dla międzynarodowego pośrednictwa pracy EURES

³ Rozporządzenie Rady Ministrów z 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)z późn. zm. (Dz.U. 2007 nr 251 poz. 1885)

- Irena Solecka-Szpejda (przewodnicząca) – Małopolskie Centrum Rehabilitacji Dzieci „Solidarność” Szpital Rehabilitacyjny dla dzieci w Krakowie,
 - Należyty Maria – Szpital Dziecięcy im. prof. dr med. Jana Bogdanowicza w Warszawie,
 - Marian Jaroszewski – Gospodarstwo Agroturystyczne „Sosnowe” w Taborach Rzymskich
 - Ewa Miszczuk – Rada Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Województwa Mazowieckiego w Warszawie.
- Data zatwierdzenia:
-

2. Opis zawodu

2.1. Synteza zawodu

Instruktor hipoterapii prowadzi działania terapeutyczne z udziałem konia, których celem jest wieloprofilowe usprawnianie człowieka.

2.2. Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu

Instruktor hipoterapii jest zawodem o charakterze usługowym. Celem jego pracy jest poprawa funkcjonowania człowieka w sferze fizycznej, emocjonalno-motywacyjnej, poznawczej i społecznej w możliwym do osiągnięcia przez niego zakresie, z wykorzystaniem terapeutycznych właściwości konia i jazdy konnej. Instruktor hipoterapii planuje i podejmuje działania terapeutyczne w oparciu o wskazania innych specjalistów i terapeutów pracujących z pacjentem, na podstawie diagnozy i zaleceń lekarskich. Organizuje i prowadzi zajęcia zgodnie z zasadami BHP i Kanonami Polskiej Hipoterapii opracowanymi przez Polskie Towarzystwo Hipoterapeutyczne. W zależności od potrzeb i możliwości pacjenta instruktor hipoterapii przeprowadza zajęcia w formie gimnastyki leczniczej na koniu idącym stępem, psychopedagogicznej jazdy konnej, psychopedagogicznej woltyżerki, bądź terapeutycznego kontaktu z koniem. W ramach prowadzonych zajęć nawiązuje kontakt terapeutyczny z pacjentem oraz pomaga mu w nawiązaniu bliskiej relacji z koniem. Instruktor hipoterapii na bieżąco dokonuje ewaluacji zajęć hipoterapeutycznych pozostając w stałym kontakcie z rodziną/ opiekunami pacjenta. Instruktor hipoterapii prowadzi dokumentację dotyczącą pacjenta i przebiegu terapii. Dbą o dobór, przygotowanie i dobrostan koni biorących udział w terapii.

2.3. Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)

Miejszem pracy instruktora hipoterapii jest ośrodek hipoterapeutyczny, jeździecki, jednostka medyczna, edukacyjna, opiekuńcza, resocjalizacyjna, terapeutyczna lub gospodarstwo agroturystyczne. Może on być zatrudniony w/w placówkach lub prowadzić własną działalność gospodarczą. Instruktor hipoterapii w zależności od warunków atmosferycznych, potrzeb pacjenta i specyfiki miejsca pracy, prowadzi zajęcia w odpowiednio przygotowanym miejscu na zewnątrz (np. maneż, plac do zajęć, las) i/lub pod dachem (kryta ujeżdżalnia, stajnia). Organizując zajęcia instruktor hipoterapii powinien zapewnić odpowiednią asekurację pacjenta oraz obecność osoby przeszkolonej do

prowadzenia konia. Czas pracy instruktora hipoterapii zależy jest od formy zatrudnienia - optymalnie wynosi on 7 godzin, w tym 4 godziny bezpośredniej pracy z pacjentem. Pozostałe godziny wykorzystuje na prowadzenie dokumentacji, organizację stanowiska pracy, szkolenie osób biorących aktywny udział w zajęciach (prowadzących konia, dodatkowo asekurujących pacjenta) oraz dbanie

o dobrostan koni biorących udział w zajęciach hipoterapeutycznych. Zagrożenia dla zdrowia instruktora hipoterapii to wymuszona pozycja ciała, znaczne obciążenia fizyczne i psychiczne, uciążliwe warunki atmosferyczne, zagrożenia wynikające z bezpośredniego kontaktu z dużym zwierzęciem oraz znaczne zapylenie podczas pracy na piaszczystym podłożu.

2.4. Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu

Wykonywanie zawodu instruktora hipoterapii wymaga dużej sprawności fizycznej, psychicznej oraz kultury osobistej. Do istotnych cech psychofizycznych instruktora hipoterapii należą: wytrzymałość na długotrwały wysiłek fizyczny i psychiczny, umiejętność koncentracji, szybkiego podejmowania decyzji oraz dostosowywania ich do zmiennych warunków otoczenia, zachowania pacjenta i konia, podzielność uwagi, umiejętność radzenia sobie w sytuacjach trudnych. Istotnymi dla pracy w tym zawodzie są także: empatia, cierpliwość, szacunek dla człowieka i zwierzęcia, umiejętność samokontroli oraz odporność emocjonalna. Instruktor hipoterapii potrafi nawiązywać z pacjentem relację terapeutyczną, zna i posługuje się zasadami komunikacji interpersonalnej oraz wykazuje się kreatywnością. Przestrzega zasad etyki związanych z wykonywanym zawodem. Przeciwwskazaniami do pracy są dysfunkcje fizyczne, motoryczne, psychiczne i intelektualne uniemożliwiające lub utrudniające prawidłowy przebieg procesu terapeutycznego.

2.5. Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie

Zawód instruktora hipoterapii można uzyskać poprzez ukończenie kursu instruktora hipoterapii. Warunkiem przystąpienia do kursu jest dobry stan zdrowia, co najmniej średnie wykształcenie oraz potwierdzenie posiadanych umiejętności jeździeckich. Bardzo pomocne w pracy instruktora hipoterapii jest dodatkowe wykształcenie zawodowe o kierunku medycznym, pedagogicznym, psychologicznym lub rehabilitacyjnym.

2.6. Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzania/walidacji kompetencji

Instruktorzy hipoterapii powinni podnosić swoje kwalifikacje poprzez udział w szkoleniach, warsztatach i konferencjach organizowanych przez stowarzyszenia i organizacje branżowe. Ponadto mogą zdobywać dodatkowe uprawnienia poprzez ukończenie studiów wyższych związanych z terapią (studia lekarskie, pielęgniarstwo, fizjoterapia, wychowanie fizyczne, psychologia, pedagogika, pedagogika specjalna, terapia zajęciowa) lub poprzez ukończenie specjalistycznych kursów z zakresu metod terapeutycznych

2.7. Zadania zawodowe

- Z1. Opracowywanie indywidualnych scenariuszy zajęć hipoterapeutycznych w oparciu o diagnozę lekarską i terapeutyczną, obserwację pacjenta, we współpracy z właściwym specjalistą, zgodnie z indywidualnymi potrzebami pacjenta (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz5).

- Z2. Prowadzenie zajęć terapeutycznych z udziałem konia (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z3. Prowadzenie dokumentacji hipoterapeutycznej, zawierającej rozpoznanie, cele, przebieg i wnioski z terapii (niezbędne kompetencje: Kz1, KzS).
- Z4. Przeprowadzanie ewaluacji działań hipoterapeutycznych (niezbędne kompetencje: Kz1, KzS).
- Z5. Organizowanie stanowiska pracy zgodnie z zasadami BHP i przepisami ochrony ppoż. (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z6. Dbanie o dobrostan koni i ich przygotowanie do zajęć hipoterapeutycznych (niezbędne kompetencje: Kz3, KzS).

2.8. Wykaz kompetencji zawodowych

- Kz1 - Planowanie zajęć hipoterapeutycznych i ich ewaluacja (potrzebne do wykonywania zadań: Z1, Z3, Z4).
- Kz2 - Organizowanie i prowadzenie zajęć hipoterapeutycznych (potrzebne do wykonywania zadań: Z2, Z5).
- Kz3 - Użytkowanie konia w hipoterapii (potrzebne do wykonywania zadań: Z6).
- KzS - Kompetencje społeczne (potrzebne do wykonywania zadań: Z1 - Z6).

2.9. Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK

Kompetencje zawodowe potrzebne do wykonywania zadań w zawodzie sugeruje się wykorzystać do opisu kwalifikacji na **poziomie 4** właściwym dla wykształcenia średniego w Europejskiej i Polskiej Ramie Kwalifikacji. Poziom ten jest uzasadniony miejscem usytuowania zawodu w Klasyfikacji zawodów i specjalności (grupa wielka 3 i jej odpowiednik w ISCED 2011).

Osoba wykonująca zawód instruktora hipoterapii:

- 1) w zakresie wiedzy: zna i rozumie poszerzony zbiór podstawowych faktów, umiarkowanie złożonych pojęć i teorii w zawodzie instruktora hipoterapii oraz zależności między wybranymi zjawiskami przyrodniczymi, społecznymi i w sferze wytworów ludzkiej myśli; ponadto zna i rozumie w szerszym zakresie wybrane fakty, umiarkowanie złożone pojęcia, teorie i zależności między nimi w zawodzie oraz podstawowe uwarunkowania prowadzonej działalności w branży niekonwencjonalnych metod terapii;
- 2) w zakresie umiejętności: potrafi wykonywać niezbyt złożone zadania w części bez instrukcji, oraz rozwiązywać niezbyt proste, w pewnej części nietypowe problemy, często w zmiennych warunkach; potrafi uczyć się samodzielnie w zorganizowanej formie i odbierać złożone wypowiedzi a także tworzyć niezbyt złożone wypowiedzi dotyczące szerokiego zakresu zagadnień; potrafi odbierać i formułować proste wypowiedzi w języku obcym.

3. Opis kompetencji zawodowych

Opis kompetencji dotyczy tylko kompetencji zawodowych zdefiniowanych w badaniach na stanowiskach pracy.

Wykonanie zadań zawodowych Z1, Z3, Z4 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz1.

3.1. Planowanie zajęć hipoterapeutycznych i ich ewaluacja Kz1

Wiedza – zna i rozumie poszerzony zbiór podstawowych faktów, umiarkowanie złożonych pojęć, teorii i zależności związanych z planowaniem i ewaluacją zajęć hipoterapeutycznych, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie planowania zajęć hipoterapeutycznych i ich ewaluacji,
- wskazania i przeciwwskazania do stosowania hipoterapii,
- formy hipoterapii i inne metody terapeutyczno-rehabilitacyjne,
- podstawy anatomii, fizjologii, biomechaniki i rozwoju człowieka,
- podstawy psychologii i pedagogiki,
- wpływ poszczególnych działań hipoterapeutycznych na sferę fizyczną, emocjonalno-motywacyjną, poznawczą i społeczną pacjenta,
- zasady prowadzenia ewaluacji zajęć hipoterapeutycznych,
- zasady współpracy z zespołem hipoterapeutycznym,
- zasady współpracy z rodzicami /opiekunami pacjenta;
- zasady prowadzenia dokumentacji w hipoterapii.

Umiejętności – potrafi wykonywać niezbyt złożone zadania związane z planowaniem i ewaluacją zajęć hipoterapeutycznych w części bez instrukcji często w zmiennych warunkach, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie planowania zajęć hipoterapeutycznych i ich ewaluacji,
- realizować program hipoterapeutyczny opracowany przez specjalistów,
- opracować scenariusz zajęć hipoterapeutycznych,
- analizować otrzymaną dokumentację medyczną i terapeutyczną,
- określać cele i planować działania terapeutyczne,
- dobierać formę zajęć hipoterapeutycznych odpowiednio do potrzeb i możliwości pacjenta,
- prowadzić obserwację pacjenta w sferze fizycznej, emocjonalno-motywacyjnej, poznawczej i społecznej,
- oceniać przebieg i skuteczność hipoterapii,
- weryfikować działania w trakcie zajęć hipoterapeutycznych,
- współpracować z członkami zespołu hipoterapeutycznego i rodzicami /opiekunami pacjenta,
- prowadzić dokumentację zawierającą rozpoznanie, cele, przebieg i wnioski z zajęć hipoterapeutycznych.

Wykonanie zadań zawodowych Z2, Z5 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz2.

3.2. Organizowanie i prowadzenie zajęć hipoterapeutycznych Kz2

Wiedza – zna i rozumie poszerzony zbiór podstawowych faktów, umiarkowanie złożonych pojęć, teorii i zależności związanych z organizacją i prowadzeniem zajęć

Umiejętności – potrafi wykonywać niezbyt złożone zadania związane z organizowaniem i prowadzeniem zajęć hipoterapeutycznych

hipoterapeutycznych, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie organizacji zajęć hipoterapeutycznych;
- metodykę prowadzenia zajęć hipoterapii, w tym zasady doboru: formy zajęć, konia i sprzętu, sposobu asekuracji i komunikacji z pacjentem;
- Kanony Polskiej Hipoterapii,;
- podstawy anatomii, fizjologii, biomechaniki;
- podstawy psychologii i pedagogiki;
- zasady usprawniania ruchowego;
- zasady komunikacji interpersonalnej;
- podstawy komunikacji alternatywnej;
- terapeutyczne oddziaływanie konia;
- podstawy teorii jazdy konnej;
- podstawowe zabiegi pielęgnacji koni;
- specyfikę rekreacji i sportu jeździeckiego osób niepełnosprawnych ruchowo;
- specyfikę rekreacji i sportu jeździeckiego osób niepełnosprawnych intelektualnie;
- rodzaje asekuracji podczas zajęć hipoterapeutycznych;
- organizację pracy ośrodka hipoterapii;
- zasady współpracy z wolontariuszami rodzicami/opiekunami pacjenta;
- zasady udzielania pomocy przedmedycznej.

w części bez instrukcji często w zmiennych warunkach, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie organizacji zajęć hipoterapeutycznych;
- prowadzić zajęcia hipoterapii zgodnie z metodyką, i Kanonami Polskiej Hipoterapii;
- prowadzić zajęcia hipoterapeutyczne w formie fizjoterapii na koniu;
- prowadzić zajęcia hipoterapeutyczne w formie psychopedagogicznej jazdy konnej i woltyżerki;
- prowadzić zajęcia hipoterapeutyczne w formie terapii kontaktem z koniem;
- dobierać i stosować odpowiedni rodzaj asekuracji;
- dobierać odpowiedniego konia do potrzeb i możliwości pacjenta;
- nawiązywać kontakt terapeutyczny z pacjentem i pomagać mu w nawiązaniu bliskiej relacji z koniem;
- angażować pacjenta w aktywne i twórczy udział w zajęciach;
- wykorzystywać oddziaływanie konia w działaniach terapeutycznych;
- jeździć konno na poziomie co najmniej podstawowym;
- wykorzystywać naukę podstaw jazdy konnej jako element hipoterapii;
- wykorzystywać podstawowe zabiegi pielęgnacji koni jako element hipoterapii;
- przygotowywać pacjentów do udziału w zawodach jeździeckich (np. w ramach Olimpiad Specjalnych i Paraolimpiad);
- przeszkolić osoby biorące czynny udział w zajęciach hipoterapeutycznych

- (prowadzenie konia, dodatkowa asekuracja);
- współpracować z rodzicami /opiekunami pacjenta;
- przewidywać i rozpoznawać zagrożenia dla życia i zdrowia, jakie mogą wystąpić w trakcie prowadzenia zajęć hipoterapii;
- udzielać pomocy przedmedycznej.

Wykonanie zadań zawodowych Z6 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz3.

3.3. Użytkowanie konia w hipoterapii Kz3

Wiedza – zna i rozumie poszerzony zbiór podstawowych faktów, umiarkowanie złożonych pojęć, teorii i zależności związanych z użytkowaniem konia do zajęć terapeutycznych, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie użytkowania konia w hipoterapii;
- budowę i podstawy biomechaniki konia;
- potrzeby fizjologiczne i behawioralne koni;
- optymalne warunki utrzymania koni;
- zasady pielęgnacji koni;
- podstawy profilaktyki weterynaryjnej;
- zasady prawidłowego użytkowania koni;
- zasady doboru sprzętu jeździeckiego/hipoterapeutycznego;
- zasady przygotowania konia do pracy w hipoterapii.

Umiejętności – potrafi wykonywać niezbyt złożone zadania związane z użytkowaniem konia do zajęć terapeutycznych w części bez instrukcji często w zmiennych warunkach, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie użytkowania konia w hipoterapii;
- zapewniać odpowiednie warunki utrzymania koni, umożliwiające im zaspokajanie potrzeb fizjologicznych i behawioralnych;
- zapewniać prawidłową pielęgnację koni;
- użytkować konie zgodnie z ich potrzebami i możliwościami, dbając o ich dobrostan;
- dobierać sprzęt jeździecki/hipoterapeutyczny do konia;
- zapewnić prawidłowe przygotowanie konia do udziału w zajęciach hipoterapeutycznych.

Wykonanie wszystkich zidentyfikowanych w standardzie zadań zawodowych wymaga posiadania kompetencji społecznych KzS.

3.4. Kompetencje społeczne KzS:

- ponosi odpowiedzialność za planowanie, organizację, prowadzenie i ewaluację zajęć hipoterapeutycznych, oraz użytkowanie konia w hipoterapii,
- dostosowuje zachowanie do zmian w środowisku pracy ośrodków i jednostek prowadzących hipoterapię,
- pracuje samodzielnie i podejmuje współpracę w zorganizowanych warunkach pracy ośrodków i jednostek prowadzących hipoterapię,

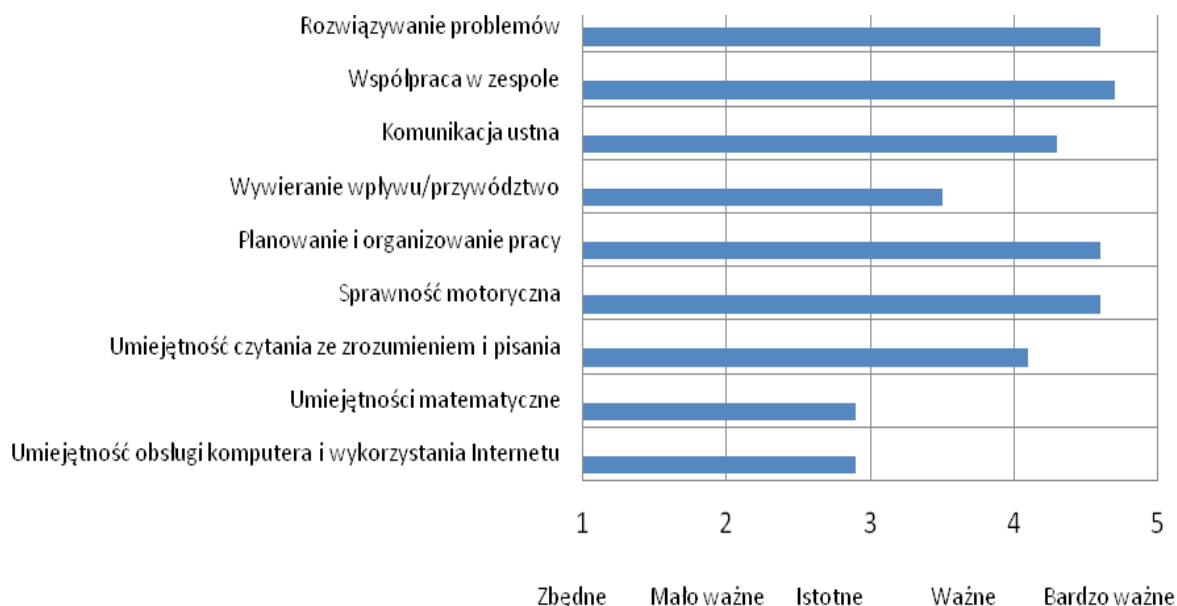
- ocenia wpływ działań swoich oraz osób, którymi kieruje, realizowanych w ramach współpracy zespołowej w ośrodkach i jednostkach prowadzących hipoterapię i ponosi odpowiedzialność za ich skutki.

4. Profil kompetencji kluczowych (ocena ważności kompetencji kluczowych dla wykonywania zawodu)

Pracodawcy, obok kompetencji zawodowych, wskazują na niezbędność kompetencji natury ogólniejszej⁴, które w literaturze zwykło się nazywać kompetencjami kluczowymi.

Przez kompetencje kluczowe należy rozumieć „połączenie wiedzy, umiejętności i postaw odpowiednich do sytuacji. Kompetencje kluczowe to te, których wszystkie osoby potrzebują do samorealizacji i rozwoju osobistego, bycia aktywnym obywatelem, integracji społecznej i zatrudnienia”⁵.

Ocenę ważności kompetencji kluczowych dla zawodu instruktora hipoterapii przedstawia rys. 1.

⁴ Bilans Kapitału Ludzkiego w Polsce. Najważniejsze wyniki drugiej edycji badań zrealizowanej w 2011 roku. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Uniwersytet Jagielloński, Warszawa 2012.

⁵ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (2006/962/WE).

Rys. 1. Profil kompetencji kluczowych dla zawodu 323006 Instruktor hipoterapii ⁶

⁶ Wykaz kompetencji kluczowych opracowano na podstawie wykazu stosowanego w Międzynarodowym Badaniu Kompetencji Osób Dorosłych – projekt PIAAC (OECD).

5. Słownik

Zawód

- zbiór zadań (zespół czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wykonywanych stale lub z niewielkimi zmianami przez poszczególne osoby i wymagających odpowiednich kwalifikacji lub kompetencji (wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych), zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki. Wykonywanie zawodu stanowi źródło dochodów.

Specjalność

- jest wynikiem podziału pracy w ramach zawodu, zawiera część czynności o podobnym charakterze (związanych z wykonywaną funkcją lub przedmiotem pracy), wymagających pogłębionej lub dodatkowej wiedzy i umiejętności, zdobytych w wyniku dodatkowego szkolenia lub praktyki.

Zadanie zawodowe

- logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu, o wyraźnie określonym początku i końcu, wyodrębniony ze względu na rodzaj lub sposób wykonywania czynności zawodowych powiązanych jednym celem, kończący się produktem, usługą lub decyzją.

Kompetencje zawodowe

- wszystko to, co pracownik wie, rozumie i potrafi wykonać, odpowiednio do sytuacji w miejscu pracy. Opisywane są trzema zbiorami: wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych.

Kompetencje kluczowe

- połączenie wiedzy, umiejętności i postaw odpowiednich do sytuacji. Kompetencje kluczowe to te, których wszystkie osoby potrzebują do samorealizacji i rozwoju osobistego, bycia aktywnym obywatelem, integracji społecznej i zatrudnienia.

Standard kompetencji zawodowych

- norma opisująca kompetencje zawodowe konieczne do wykonywania zadań zawodowych wchodzących w skład zawodu, akceptowana przez przedstawicieli organizacji zawodowych i branżowych, pracodawców, pracodawców i innych kluczowych partnerów społecznych.

Kwalifikacja zawodowa

- zestaw efektów uczenia się (zasób wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych), którego osiągnięcie zostało formalnie potwierdzone przez uprawnioną instytucję.

Europejskie Ramy Kwalifikacji

- przyjęty w Unii Europejskiej układ odniesienia umożliwiający porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych państwach. W Europejskich Ramach Kwalifikacji wyróżniono osiem poziomów kwalifikacji określonych za pomocą wymagań dotyczących efektów uczenia się.

Polska Rama Kwalifikacji

- opis hierarchii poziomów kwalifikacji wpisywanych do krajowego rejestru kwalifikacji (pokazuje wzajemne relacje między kwalifikacjami).

Krajowy System Kwalifikacji

- ogół działań państwa związanych z potwierdzaniem efektów uczenia się na potrzeby rynku pracy, społeczeństwa obywatelskiego oraz indywidualnego rozwoju osób uczących się.

- Wiedza**
- zasób powiązanych ze sobą faktów, zasad, teorii i doświadczeń przyswojonych przez osobę uczącą się.
- Umiejętności**
- zdolność wykorzystania wiedzy oraz wyćwiczonych sprawności do wykonywania zadań oraz rozwiązywania problemów.
- Kompetencje społeczne**
- sprawności, uzdolnienia oraz cechy niezbędne do autonomicznego, ze społecznego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu społecznym i zawodowym.